

דְּאִשְׁתְּדְּלוּ בְּפוּלְחָנִי, וְאִתְקִיפוּ בְּאוּרֵייתָא, בְּגִין
דְּזָכוּ לְכָל הָאֵי אֵי לָא.

וְזָמָה הָאֶרֶץ הַשְּׂמֹנֶה הִיא אִם רְזָה. (במדבר יג)
מִדְּאוּרֵייתָא תִּנְדְּעוּן מַה הָאֶרֶץ. מַה
הִהוּא עֲלָמָא אִי אֲסָגִי טִיבוּ עֲלָאָה לִּיתְבָּהָא,
אוּ אִי אֲזַעִיר מְנַה פְּלוּם. הִיִּש בָּה עֵץ אִם אֵין,
הָאִית בָּה אֵילָנָא דְחֵיִי, לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִין,
אוּ אִי צְרוּרָא דְחֵיִי אֲשַׁתְּכַח בְּגוּוּהָ, אִם לָא.

(דף ק"ט ע"א)

וַיַּעֲלוּ בְּנֵגֶב וַיָּבֹאוּ עַד חֶבְרוֹן. (במדבר יג)
וַיַּעֲלוּ בְּנֵגֶב וַיָּבֹאוּ עַד חֶבְרוֹן, בְּנֵי
נִשָּׂא סִלְקִין בְּגוּוּהָ בְּנֵגֶב, בְּלִפְא
עֲצָלָא, כְּמֵאן דְּאֲשַׁתְּדַל בְּמַגְנָא, בְּנִגְיָבוּ,
דְּחָשִׁיב דְּלִית בָּהּ אָגֵר, חֵמִי דְּהָא עוֹתְרָא דְּהָאִי
עֲלָמָא אָבִיד בְּגִינָהּ, חָשִׁיב דְּכֻלָּא הוּא. בְּנֵגֶב:
כְּמַה דְּאֵת אָמַר (בראשית ח) חֶרְבוּ הַמַּיִם,
וּמִתְרַגְּמִין נְגִיבוּ.

רְבַתָּר וַיָּבֹאוּ עַד חֶבְרוֹן, עַד דְּאֵתִי לְאֵתְחַבְּרָא
בָּהּ, קְאָרִי וְשִׁאֲנֵי בָּהּ. (במדבר י"ג)
אֲחִימֵן שִׁשִׁי וְתַלְמִי, תַּמָּן חֵמִי פְּלִיגָן סִגְיָאִין,
טָמָא וְטָהוֹר, אָסוּר וּמוֹתֵר, (ג"א כֶּשֶׁר וּפְסוּל)
עוֹנֵשִׁין וְאֲגָרִין. אֵלִין אֵינּוֹן אֲרַחֵי דְּאוּרֵייתָא, דְּקִדּוּקֵי
אוּרֵייתָא. יְלִידֵי הָעֵנָק, דְּאֵתִילִידוּ מִסְטָרָא
דְּגִבּוּרָה.

וְחֶבְרוֹן שְׁבַע שָׁנִים נִבְנְתָה, אֵלִין אֵינּוֹן שְׁבַעִין
אֲנָפִין דְּאוּרֵייתָא, שְׁבַעִין פְּנִים אֵית לָהּ,
לְכָל סְטָרָא עֲשָׂרָה. וְחֶבְרוֹן, דָּא אוּרֵייתָא, מָאן
דְּאֲשַׁתְּדַל בָּהּ אֲקָרִי חֶבֶר. לְפָנֵי צוּעֵן מְצָרִים,
תְּנִינָן אוּרֵייתָא אֵית לְקַבֵּל אוּרֵייתָא. וְהֵינּוּ
תוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְתוֹרָה שְׁבַעֵל פֶּה. וְהָאִי (מַלְכוּת)
חֶבְרוֹן. מִתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב נִפְקַת. כְּמַה דְּאֵת אָמַר
(משלי ז) אָמּוֹר לְחַכְמָה אֲחִתִּי אֵת. וְהָאִי נִבְנְתָה
שְׁבַע שָׁנִין, דְּבְגִין כְּן אֲקָרִי בֵּת שְׁבַע. לְפָנֵי
צוּעֵן מְצָרִים, כְּמַה דְּאֵת אָמַר (מַלְכוּת א ה) וְתִרְבַּ

וְהִתְחַזְּקוּ בַתּוֹרָה מְשׁוּם שְׁזָכו
לְכָל זֶה, אִם לָא.

וְזָמָה הָאֶרֶץ הַשְּׂמֹנֶה הִיא אִם רְזָה.
מִהִתּוֹרָה תִּדְּעוּן מַה הָאֶרֶץ, מַה
אוּתוּ עוֹלָם, אִם מְרַבָּה טוֹבָה
עֲלֵיוֹנָה לְיוֹשְׁבֵיהָ, אוּ אִם מְמַעִיט
מִמֶּנּוּ פְּלוּם. הִיִּש בָּה עֵץ אִם אֵין.
הִיִּש בָּה עֵץ חֲחֵיִים לְעוֹלָם
וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים, אוּ שְׁצָרוּר
חֲחֵיִים נִמְצָא בַתּוֹכָהּ, אִם לָא.

וַיַּעֲלוּ בְּנֵגֶב וַיָּבֹאוּ עַד חֶבְרוֹן. וַיַּעֲלוּ
בְּנֵגֶב, בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִים לְתוֹכָהּ
בְּנֵגֶב, כָּלֵב עֲצָל, כְּמִי שְׁמִשְׁתְּדַל
בְּחִנּוּם, בִּיבֹשׁ, שְׁחוֹשֵׁב שְׂאִין בָּה
שְׁכָר. רוּאָה שְׁעֵשֶׂר הָעוֹלָם הַזֶּה
אָבִד בְּגִלְגָּלָה, חוֹשֵׁב שֶׁהוּא הַפֶּל.
בְּנֵגֶב, כְּמוֹ שְׁנַאָמַר (בראשית ח) חֶרְבוּ
הַמַּיִם, וּמִתְרַגְּמִים נְגִיבוּ.

אֲחֵר כְּן - וַיָּבֹאוּ עַד חֶבְרוֹן. עַד
שְׁבָא לְהִתְחַבְּרָא בָּהּ, קוּרָא וְשׁוּנָה
בָּהּ. וְשֵׁם אֲחִימֵן שִׁשִׁי וְתַלְמִי, שֵׁם
רוּאָה פְּלוּגִים רַבִּים, טָמָא וְטָהוֹר,
אָסוּר וּמוֹתֵר, (כֶּשֶׁר וּפְסוּל) עוֹנֵשִׁים
וְשְׁכָרִים. אֵלֶּה אוּתָם דְּרַכֵּי
הַתּוֹרָה, דְּקִדּוּקֵי הַתּוֹרָה. יְלִידֵי
הָעֵנָק, שְׁנוּלְדוּ מִצַּד הַגִּבּוּרָה.

וְחֶבְרוֹן שְׁבַע שָׁנִים נִבְנְתָה - אֵלֶּה
אוּתָם שְׁבַעִים פְּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה.
שְׁבַעִים פְּנִים יֵשׁ לָהּ, לְכָל צַד
עֲשָׂר. וְחֶבְרוֹן, זוּ הַתּוֹרָה, מִי
שְׁמִשְׁתְּדַל בָּהּ נִקְרָא חֶבֶר. לְפָנֵי
צוּעֵן מְצָרִים. שְׁנִינּוּ, יֵשׁ תּוֹרָה מוּל
תּוֹרָה, וְהֵינּוּ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתוֹרָה
שְׁבַעֵל פֶּה. וְזֶה (מַלְכוּת) חֶבְרוֹן.

מִתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב יוֹצֵאת, כְּמוֹ
שְׁנַאָמַר (משלי ז) אָמּוֹר לְחַכְמָה אֲחִתִּי
אֵת. וְזוּ נִבְנְתָה שְׁבַע שָׁנִים,
שְׁבַעֵל זֶה נִקְרָאת בֵּת שְׁבַע, לְפָנֵי
צוּעֵן מְצָרִים, כְּמוֹ שְׁנַאָמַר (מַלְכוּת-א

ה) וְתִרְבַּ חֲכָמַת שְׁלֵמָה מִחֲכָמַת
כָּל בְּנֵי קֶדֶם וּמִכָּל חֲכָמַת מְצָרִים.
וַיָּבֹאוּ עַד נַחַל אֲשַׁפּוּל - אֵלֶּה
אוּתָם דְּכַרֵּי אַגְדָּה, דְּרַשָּׁה,
שְׁתְּלוּיִים מִצַּד הָאֲמוּנָה. וַיִּכְרְתוּ

חֲכַמַת שְׁלֵמָה מְחַכְמַת כָּל בְּנֵי קָדָם וּמְכַל
חֲכַמַת מְצָרִים.

וַיָּבֹאוּ עַד נַחַל אֲשְׁפּוּל, (במדבר יג) אֲלֵיךְ אֵינוֹן מְלִי
אֲגָדָה, דְּרָשָׁה, דְּתַלְיִין מְסֻטָּרָא
דְּמַהֲיִמְנוּתָא. וַיִּכְרַתוּ מִשָּׁם זְמוּרָה וְגו', אֲוֹלְפִין
מִתְמָן רְאֵשֵׁי פְרָקִין, רְאֵשֵׁי מְלִין, אֵינוֹן דְּבָנֵי
מַהֲיִמְנוּתָא, חֲדָאן בְּמִלִין, וּמִתְבְּרָכֵן מְלִין
בְּגוּיָהוּ, וּמִסְתַּכְלֵן שְׂרָשָׁא חַד וְעַקְרָא חַד, וְלֹא
אֲשַׁתְּכַח בְּהוּ פְרוּדָא. אֵינוֹן דְּלֹא מִשְׁתַּכְּחֵי בְּנֵי
מַהֲיִמְנוּתָא, וְלֹא אֲוֹלְפֵי אֲוֹרֵייתָא לְשִׁמָּה, שׁוּין
לֵיהּ לְמַהֲיִמְנוּתָא בְּפְרוּדָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב
וַיִּשְׁאַוְהוּ בְּמוֹט בְּשָׁנִים, בְּפְרוּדָא. מַהוּ בְּמוֹט.
כְּמָה דְּאֵת אָמַר (תהלים קכא) אֵל יִתֵּן לְמוֹט רְגְלֶךָ.
וּמִן הֲרַמּוּנִים וּמִן הֲתַאנִים, כֹּלָא שׁוּין לְהֲנִי
מִיְלֵי לְסֻטְרָא אַחְרָא, לְסֻטְרָא דְּמִינְאֵי, לְסֻטְרָא
דְּפְרוּדָא.

הֲדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּשְׁבּוּ מִתּוֹר הָאָרֶץ. וַיִּשְׁבּוּ,
תִּיבִין לְסֻטְרָא בִישָׂא, וְתִיבִין מְאַרְחָא
דְּקִשׁוּט. אֲמַרִי, מְאִי אֲכַפְתָּ לָךְ. עַד יוֹמָא לֹא
חֲמִינָא טַב לְעֵלְמָא, אַעֲמַלְנָא בְּהַ, בֵּיתָא רִיקָם.
יְתִיבְנָא בְּקִלְנָא דְעֵמָא, וְלֵהֲהוּא עֵלְמָא מְאֵן
יִזְכִּי וּמְאֵן יִיעוּל לְגוּוִיָּהּ, טַב לָךְ דְּלֹא אֲטַרְחֲנָא
כּוּלֵי הָאֵי. (במדבר י"ג) וַיִּסְפְּרוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ וְגו', הָא
אַעֲמַלְנָא וְלֹאֵינָא, בְּגִין לְמַנְדַּע חוּלְקָא דְהֵהוּא
עֵלְמָא. וְגַם זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ הִיא, טַב הוּא
הֵהוּא עֵלְמָא עֵלְאָה, כְּמָה דִּידְעֵנָא בְּאוּרֵייתָא,
אַבְל מְאֵן יְכִיל לְמַזְכֵּי בֵיהּ.

אַפְסֵי כִי עַז הָעַם, (במדבר יג) תִּקְיָף הוּא, דְּלֹא
יִחְשִׁיב כָּל עֵלְמָא כָּלָל, בְּגִין דִּיהָא לֵיהּ
עוֹתְרָא סְגִיא לְאֲשַׁתְּדֵלָא בֵיהּ, מְאֵן הוּא דִּיזְכִּי
בְּהַ. וְדָאֵי אַפְסֵי כִי עַז הָעַם הַיּוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ, מְאֵן
דְּבַעֵי לְמַזְכֵּי בְּהַ, בְּעֵי לְמַהוּי תִּקְיָף בְּעוֹתְרָא, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (משלי יח) וְעֲשִׂיר

מִשָּׁם זְמוּרָה וְגו', לומדים משם
ראשי פרקים, ראשי דברים,
אותם שבני האמונה שמחים
בדברים, ומתברכים בדברים
בתוכם, ומסתפקלים שרש אחד
ועקר אחד, ולא נמצא בהם פרווד.
אותם שלא נמצאים בני אמונה
ולא לומדים תורה לשמה, שמים
את האמונה בפרוד. זהו שכתוב
וישאוהו במוט בשנים, בפרוד.
מהו במוט? כמו שנאמר (תהלים
קכא) אל יתן למוט רגלך. ומן
הרמונים ומן התאנים, הכל שוים
לדברים אלה לצד אחר, לצד
המינים, לצד הפרוד.

זהו שכתוב וישבו מתור הארץ.
וישבו, שבים לצד הרע ושבים
מדרך האמת. אומרים, מה אכפת
לנו? עד היום לא ראינו טוב
לעולם. עמלנו בה, הבית ריק,
ישבנו בקלון בעם, ולאותו עולם
מי יזכה ומי יפסד לתוכו? טוב
לנו שלא טרחנו כל זה. ויספרו
לו ויאמרו וגו', הרי עמלנו ועיפנו
בשביל לדעת חלק אותו עולם.
וגם זבת חלב ודבש היא, טוב
הוא אותו עולם עליון, כמו
שידענו בתורה, אבל מי יכול
לזכות בו?

אפס כי עז העם, תקיף הוא, שלא
יחשיב כל העולם כלל, משום
שיהיה לו עשר רב להשתדל בו,
מי הוא שיזכה בה? ודאי אפס
כי עז העם הישב בארץ. מי
שרוצה לזכות בה, צריך להיות
חזק בעשר, כמו שנאמר (משלי יח)
ועשיר יענה עזות. והערים גדלות
בצרות, בתים מלאים כל טוב
שלא יחסרו מהכל. ועם כל זה,
וגם ילדי הענק ראינו שם, צריך
גוף חזק, גבור פארי. (שימצא שם

משלי יח) וְעֲשִׂיר

תמיד) משום שהיא מתשת פחו של אדם להשתדל באותו אסור והתר, טמא וטהור, פשר ופסול. מי יכול לזכות בה?

ועוד, עמלק יושב בארץ הנגב. אם יאמר אדם שאפלו שיזכה לכל זה, עמלק יושב בארץ הנגב, הרי יצר הרע, הקטגור, מקטרג על האדם, שנמצא תמיד בגוף. והחתי והאמרי וגו', כמה מקטרגים נמצאים שם, (כדי) שלא יכול האדם להכנס לאותו עולם כלל, מי יזכה בו ומי יכנס לתוכו? בדברים הללו (במדבר לב) ויניאו את לב בני ישראל, משום שהוציאו שם רע עליה, כמו שנאמר ויצאו דבת הארץ.

אולם בני האמונה מה אומרים? אם חפץ בנו ה' [וגו'] ונתנה לנו. כיון שישתדל אדם ברצון הלב לפני הקדוש ברוך הוא, לא צריך ממנו אלא הלב, וישמרו אותו רשום קדוש, שכתוב (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ.

אבר, אף בה' אל תמרדו. צריך שלא תמרדו בתורה, שהתורה לא צריכה עשר ולא כלי כסף וזהב. ואתם אל תיראו את עם הארץ, שהרי גוף שבור, אם ישתדל בתורה, ימצא רפואה בכל. זהו שכתוב (משלי א) רפאות תהי לשרף ושקוי לעצמותיך. וכתוב (שם ד) ולכל בשרו מרפא. וכל אותם מקטרגים מכריזים ואומרים: פנו מקום לפלוני עבד המלך!

בגדל זה אל תיראו, כי לחמנו הם. הם בעצמם מזמנים מזונות

יענה עזות. והערים גדולות בצורות. בתין מליין כל טובא, דלא יחסרון מפלא. ועם כל דא וגם ילידי הענק ראינו שם, בעי גופא תקיף, גיבור בארי. (דאשתכח תמן תרידא) בגין דהיא מתשת חיליה דבר נש לאשתדלא בההוא איסור והתר, טמא וטהור, פשר ופסול. מאן ייכול לזכאה בה.

ועוד, עמלק יושב בארץ הנגב. אי יימא בר נש, דאפילו בכל דא יזפי. עמלק יושב בארץ הנגב, הא יצרא בישא, קטיגורא, מקטרגא דבר נש, דישתכח תדיר בגופא. והחתי והאמרי וגו', כמה מקטרגי משתפחי תמן. (בגין) דלא יכיל בר נש למיעל בההוא עלמא כלל, מאן יזפי ליה, ומאן ייעול בגויה, במלין אלין, (במדבר לב) ויניאו את לב בני ישראל. בגין דאפיקו שום ביש עלה, כמה דאת אמר ויוציאו את דבת הארץ.

אינון בני מהימנותא מאי קא אמרי, אם חפץ בנו יי ונתנה לנו. כיון דישתדל בר נש ברעותא דלבא לגבי קדשא בריה הוא, לא בעי מנן אלא לבא, ויסתמרון ההוא רשימא קדישא, דכתיב, (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ.

אבר, (דף ק"ט ע"ב) (במדבר י"ד) אף בני אל תמרדו, בעי דלא ימרדון באורייתא, דאורייתא לא בעי עותרא, ולא מאני דכספא ודהבא. ואתם אל תיראו את עם הארץ, דהא גופא תבירא, אי ישתדל באורייתא, ישפח אסוותא בכלא. הדא הוא דכתיב, (משלי ג) רפאות תהי

לשרף ושקוי לעצמותיך. וכתיב (משלי ד) ולכל בשרו מרפא. וכל אינון מקטרגי, אינון מכרזאן ואמרי, פנו אתר לפלנטיא עבדא דמלכא. בגין כף אל תיראו, כי לחמנו הם, אינון בגרמיהו מזמנן מזוני בכל

יֹמָא לְאִינוּן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרֵייתָא. כְּמָה דְּאִתְּ
 אָמַר (מלכים א יז) וְאֵת הָעוֹרְבִים צְוִיתִי לְכַלְפֵּלְךָ.
 וּכְתִיב (מלכים א יז) וְהָעוֹרְבִים מְבִיאִים לוֹ לֶחֶם
 וּבָשָׂר. סוּר צֵלָם מֵעֲלֵיהֶם. מָאן צֵלָם. דָּא תוּקְפָא
 דְּדִינָא קִשְׂיָא. מָאִי טַעְמָא אַעְדִּי. מִשׁוּם דְּיִי
 אֲתָנּוּ אֵל תִּירָאוּם. כִּלְאָ אַעְדִּיאוּ בְּגִין אוּרֵייתָא.
 זַפְאָה חוּלְקִיהוּן דְּאִינוּן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרֵייתָא
 לְשָׂמָה, דְּהָא מִתְקַשְׂרִי בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 מְמַשׁ. וְאֶקְרוּן אַחִים וְרַעִים. הָדָא הוּא דְכְתִיב,
 (תהלים קכב) לְמַעַן אַחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ.

וַיִּבְאוּ עַד נַחַל אֲשָׁכּוּל וְגו' (במדבר יג) רַבִּי אַבָּא
 אָמַר, כְּרַתּוּ הֵהוּא אֲשָׁכּוּל, אֲתוּ לְסַלְקָא
 לִיהָ לֹא יְכִילוּ. אֲתוּ לְנַטְלָא לִיהָ, לֹא יְכִילוּ.
 אֲתוּ כָּלֵב וַיהוֹשֻׁעַ, נָטְלוּ לִיהָ, וּסְלִיקוּ לִיהָ,
 וְאִזְדַּקְפוּ עַל יַדֵיהֶוּ. הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיִּשְׁאַהֲבוּ
 בְּמוֹט בְּשָׁנִים. בְּשָׁנִים בְּאִינוּן שָׁנִים יַחֲדָן.
 זְמוּרָה מָאִי קָא בְּעָאן. אֵלָא אֲשָׁכּוּל הָוָה תְּלִיָא
 בֵּיהָ, וּבַעֲוֹד דְּהָוָה מִתְחַבֵּר בְּאַתְרֵיהָ, אֶקְרִי
 זְמוּרָה. לְבַתָּר קְרִיָּה מוֹט, דְכְתִיב וַיִּשְׁאַהֲבוּ
 בְּמוֹט. הֵהוּא דְאֲשַׁתְּמוּדַע. הֵהוּא דְכְרַתּוּ.

מִכָּאֵן יָדְעוּ יְהוֹשֻׁעַ וְכָלֵב, דְּאִינוּן אֲתַחְזִיין
 לְמִיעַל לְאַרְעָא, וְלִמְהַוִּי לֹוּן בְּהָ חֵלְקָא
 וְאַחְסָנָא. עַד דְּהוּוּ אֲתַיִין אֲמַלְכוּ עַלֵיהֶוּ כְּלָהוּ,
 קָאִים כָּלֵב בְּאִיבָא, אָמַר אִיבָא אִיבָא, אִי בְּגִינְךָ
 אָנְן מִתְקַטְלִין, מַה אָנְן בְּחוּלְקֵךָ. מִיַּד קָלִיל
 גְּרַמִּיָּה. וַיִּהְבּוּ לֹוּן.

רַבִּי אֲלֶעָזָר אָמַר, לֹא יִהְבּוּ לְאַחֲרֵי, דְּהָא כְתִיב
 וַיִּשְׁאַהֲבוּ בְּמוֹט, וּכְתִיב בְּשָׁנִים, וּבְכַלְהוּ
 לֹא הוּוּ שָׁנִים כְּוֹוֹתֵיהֶוּ. וּמִכָּאֵן אוּלִיף יְהוֹשֻׁעַ
 לְבַתָּר, דְכְתִיב, (יהושע ב) וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹוֹן
 מִן הַשְּׁטִיִּם שָׁנִים אֲנָשִׁים מְרַגְלִים. וְהִנֵּי שָׁנִים
 הָאֵ אוּקְמוּהָ קַדְמָאִי. וְכַד מָטוּ לְגַבֵּייהוּ
 דִּישְׂרָאֵל, יִהְבּוּ לֹוּן, וְאִינוּן אֲשַׁתְּאָרוּ, וְעַבְדוּ גְרַמִּיָּהוּ שִׁירִיִּים.

בְּכָל יוֹם לְכָל אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים
 בְּתוֹרָה, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (מלכים א יז)
 וְאֵת הָעוֹרְבִים צְוִיתִי לְכַלְפֵּלְךָ,
 וּכְתוּב (שם) וְהָעוֹרְבִים מְבִיאִים לוֹ
 לֶחֶם וּבָשָׂר. סוּר צֵלָם מֵעֲלֵיהֶם.
 מַהוּ צֵלָם? זֶה תַקְפוּ הַדִּין הַקָּשָׁה.
 מַה הַטַּעַם סוּר? מִשׁוּם שֶׁה' אֲתָנּוּ
 אֵל תִּירָאוּם. הַכֹּל זֶה בְּגִלְלַת הַתּוֹרָה.
 אֲשֶׁרִי חֵלְקָא אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים
 בְּתוֹרָה לְשָׂמָה, שְׁהִרִי מִתְקַשְׂרִים
 בְּקוּדְשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְמַשׁ,
 וְנִקְרְאִים אַחִים וְרַעִים. זֶהוּ
 שְׁפָתוּב (תהלים קכב) לְמַעַן אַחִי וְרַעִי
 אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ.

וַיִּבְאוּ עַד נַחַל אֲשָׁכּוּל וְגו'. רַבִּי
 אַבָּא אָמַר, כְּרַתּוּ אוֹתוֹ אֲשָׁכּוּל,
 בָּאוּ לְהַרְיֵמוּ, לֹא יְכִלוּ. בָּאוּ
 לְקַחְתּוּ, לֹא יְכִלוּ. בָּאוּ כָּלֵב
 וַיהוֹשֻׁעַ וְלִקְחוּהוּ וְהַעֲלוּהוּ, וְעֲלָה
 עַל יָדָם. זֶהוּ שְׁפָתוּב וַיִּשְׁאַהֲבוּ
 בְּמוֹט בְּשָׁנִים. בְּשָׁנִים, בְּאוֹתָם
 שָׁנִים יַחֲדָם. זְמוּרָה מַה רְצוּ?
 אֵלָא אֲשָׁכּוּל הִיָּה תְלִיָּה, וּבַעֲוֹד
 שְׁהִיָּה מְחַבֵּר בְּמִקוּמוֹ, נִקְרָא
 זְמוּרָה. אַחַר כֵּן קְרָאוּ מוֹט,
 שְׁפָתוּב וַיִּשְׁאַהֲבוּ בְּמוֹט, אוֹתוֹ
 הַנּוֹדַע, אוֹתוֹ שְׁכַרְתּוּ.

מִכָּאֵן יָדְעוּ יְהוֹשֻׁעַ וְכָלֵב שֶׁהֵם
 רְאוּיִם לְהַכְנִס לְאַרְץ וְלִהְיוֹת לָהֶם
 בְּהָ חֵלְקָא וּנְחֻלָּה. עַד שְׁבָאוּ, נִמְלְכוּ
 עֲלֵיהֶם כָּלָם. עַמֵּד כָּלֵב בְּפָרִי,
 אָמַר: פָּרִי פָרִי, אִם בְּגִלְלֵךָ אָנוּ
 גְּהַרְגִים, מַה אָנוּ בְּחֵלְקֵךָ? מִיַּד
 עָשָׂה עֲצָמוּ קָל וְנָתַן לָהֶם.

רַבִּי אֲלֶעָזָר אָמַר, לֹא נִתְּנוּ
 לְאַחֲרֵים, שְׁהִרִי כְתוּב וַיִּשְׁאַהֲבוּ
 בְּמוֹט, וּכְתוּב בְּשָׁנִים, וּבְכָלֵם לֹא
 הָיוּ שָׁנִים כְּמוֹתָם. וּמִכָּאֵן לְמַד
 יְהוֹשֻׁעַ אַחַר כֵּן, שְׁפָתוּב (יהושע ב)
 וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹוֹן מִן הַשְּׁטִיִּים
 שָׁנִים אֲנָשִׁים מְרַגְלִים. וּשְׁנִים
 אֵלָה הָרִי פְרִשׁוּהָ הַקַּדְמוֹנִים.
 וּכְשֶׁהֲגִיעוּ אֵל יִשְׂרָאֵל, נִתְּנוּ לָהֶם,
 וְהֵם נִשְׂאָרוּ וְעָשׂוּ עֲצָמָם כְּשִׁירִים.